

KOR EN COR HOUDEN DE STRATEN VAN HOORN SCHOON

'TEGEN DIE ROTZOOI WIL TOCH GEEN MENS AANKIJKEN'

Kor de Vries (74) en Cor Straaijer (80) rijden vier keer per week met hun Piaggio-vrachtautootje door Hoorn om graffiti te verwijderen. Grote delen van de stad zien er daardoor weer netjes uit. Maar er zijn een paar hardnekkige spuiters. Zodra een plek schoon is, voorzien zij deze meteen weer van nieuwe graffiti. "Het is een soort kat-en-muisspel."

Met een sissend geluid spuit Kor de Vries vloeistof op een grijze vuilnisbak. "Deze graffitiverwijderaar werkt heel goed, zeker als de graffiti er net op zit", zegt hij. Cor Straaijer zet een stap dichterbij en wrijft de ontsierende blauwe letters met een paar vegen weg. Zo'n vier keer per week trekken Cor en Kor eropuit om in hun woonplaats Hoorn graffiti te verwijderen. "In onze eigen wijk de Grote Waal deden we dat al een aantal jaar. We ergerden ons allebei dood aan die rotzooi. Daar wil toch geen mens tegenaan kijken. Niemand weet wat die onzintekens betekenen en ze zijn lelijk. Je hebt er helemaal niets aan."

ZELF EEN VRACHTWAGENTJE OPGEKNAPT

Cor knikt. Hij kijkt vanuit zijn huis uit op een vuilnisbak die steeds weer onder de graffititekens zit. "Zodra ik dat 's morgens zie, ga ik naar buiten om die troep weg te halen." "Onze eigen buurt werd hierdoor al schoner, maar we wilden het liefst heel Hoorn weer knap krijgen," vertelt Kor. Om dat te bewerkstelligen, diende hij in 2019 een idee in bij de initiatievenmarkt van de gemeente Hoorn. Zijn initiatief won. De gemeente wilde Cor en Kor graag helpen bij hun plan. Voor

een symbolisch bedrag kregen de twee vrienden een Piaggio-vrachtwagentje. "Dat hebben we zelf opgeknapt en volgeplakt met reclame van sponsors. Voor vijftig euro per affiche kunnen bedrijven op onze auto staan. Van dat geld betalen we de wegenbelasting, benzine en het onderhoud. De gemeente voorziet ons van graffitiverwijderaars, handschoenen, mondkapjes, verf en kwasten om de klus te klaren. We krijgen tegenwoordig ook een vrijwilligersvergoeding."

AL TWINTIG JAAR EEN TEAM

Inmiddels hebben Kor en Cor al veel plekken in Hoorn netjes gekregen. Ze vormen al twintig jaar een goed geolied team. Toen Cor na een werkzaam leven als onderhoudsmonteur voor vrachtwagens zocht naar een invulling voor zijn vrije tijd, kwam Kor op zijn pad. Hij deed al vrijwilligerswerk bij de gemeente. Daar had Cor ook wel oren naar. "We reden op een fiets, met daarachter een kar vol

verfblikken en gereedschap, door de wijk. Overal waar het nodig was, knapten we speeltoestellen op en deden we onderhoudsklusjes." In de winter strooien Kor en Cor preventief zout met hun Piaggio-auto en maken ze de straten sneuuvrij. "De mensen in de wijk zijn daar heel blij mee. Zo bedankt de slager ons met een rookworst of een kop snert. Van de bakker krijgen we een warm croissantje. En op onze garagedeur vinden we soms een aardig bedankbriefje van een buurtbewoner: 'Nu kan ik mijn hondje weer uitlaten!'", vertelt Kor. "En we brengen met onze auto ook vaak grofvuil naar de stort voor oudere mensen", vult de tachtigjarige Cor aan.

'MET REGEN BLIJVEN WE THUIS'

Sinds maart is het verwijderen van graffiti hun belangrijkste bezigheid. Samen rijden ze eerst door de buurt om te verkennen waar de verf zit. "Dan zetten we een route uit en gaan we alles weghalen. Voor de gemeente maken we foto's van voor en na het verwijderen. We moeten natuurlijk wel verantwoord wat we doen." De mannen delen zelf hun tijd in. "Soms kunnen we niet, omdat we onze kinderen met een klusje helpen. Met regen blijven we ook thuis. Het moet ook weer niet té veel op werk gaan lijken hè", lacht Cor.

'WE KUNNEN NIET STILZITTEN'

Toch gaan ze de meeste dagen wel op pad. "We kunnen niet stilzitten en doen dit graag." Hebben ze onderling nog een taakverdeling? Ze moeten allebei hard lachen. "Nee joh! Daar doen we niet aan, hoor. We bedenken gewoon uit de losse pols hoe we het doen." Cor zakt door de knieën om een beklad elektriciteitshuisje te lijf te gaan met de spuitbus. Daarna kan Kor de verf wegwrijven met de theedoek. Al werkt dat niet altijd. "Soms zit de graffiti er al zo lang op dat het er niet één, twee, drie af gaat. In dat geval schilderen we er overheen met een roller. Is

snel gedaan. Maar je hebt er wel twee handen en wat inzet voor nodig", vertelt Cor, terwijl hij de bak schoonpoetst.

HARDNEKKIGE BOOSDOENERS

Met genoeg kijken de twee vrienden naar het resultaat van hun werk. Grote delen van Hoorn zijn nu schoon. "Dan heb je gewonnen van de graffitispuiters. Dat geeft voldoening. Maar helaas zijn er een paar hardnekkige boosdoeners. Daar blijf je achteraan lopen. Als wij schoongemaakt hebben, staan die tekens er de volgende dag meteen weer op." Kor wijst op de blauwe letters K R, een handtekening, ook wel 'tag' genoemd, van de graffitispuiters. "Dat is er zo eentje. Die blijft aan

de gang. Het is een soort kat-en-muisspel geworden."

Nabij het winkelcentrum Grote Beer in Hoorn keert de blauwe K R steeds vaker terug op vuilnisbakken, deuren en elektriciteitskastjes. Geduldig halen Cor en Kor het weer weg. Ze doen het dag in dag uit, keer op keer, onvermoeibaar. "Dat helpt toch geen moer. Morgen staat het er weer op. Je blijft aan de gang!", roepen mensen in het voorbijgaan weleens tegen ze. Worden ze er nooit eens moedeloos van? "Nee, nooit", zegt Kor vastberaden. "Want wij zijn echte *die hards*." ■

'WE MAKEN OOK DE STRATEN SNEEUWVRIJ EN BRENGEN VOOR OUDEREN GROFVUIL WEG'

